БОЛОЊА - Тренер Болоње, легенда Звезде и српског фудбала Синиша Михајловић данас пуни 50 година и тим поводом је дао интервјуу италијанском Газета дело спорт у коме је говорио о приватном животу, рату у бившој Југославији, односу са Арканом и родном Вуковару.

"Сви ратови су одвратни, али братоубиство које смо ми проживели у бившој Југославији нешто је најгоре што се може догодити. Пријатељи који су пуцали једни на друге, сломљене породице. Видео сам како мој народ пати, градови су уништени, сви побијени. Мој најбољи пријатељ је уништио мој дом", рекао је Михајловић, преноси index.hr.

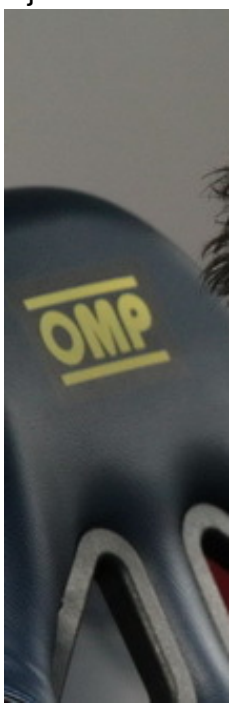

"Моја мама је Хрватица, отац Србин. Када су се преселили из Вуковара у Београд, мама је звала свог брата Иву и рекла му да дође у нашу кућу. А мој ујак је рекао 'Што си одвела мужа? Та српска свиња је требало да остане ту да га закољемо.' Таква вам је била тадашња клима", рекао је Михајловић.

Он је потврдио да му је Аркан био пијатељ.

"Посветио сам му читуљу. Био ми је пријатељ, био је вођа навијача Црвене звезде. Увек се понашао добро према нама, играчима из клуба и репрезентације. Он је чак ухватио мог ујака Иву и спасио га. Хтели су га убити, али Аркан није дао. Назвао ме на телефон одмах", рекао је Михајловић и подсетио да је о Аркану причао пуно пута.

"О томе да сам га познавао пре рата, о томе да сам осудио његове злочине, али и о томе што је он представљао за Србе у том тренутку. Морају проћи бар две деценије како бисмо могли објективно проценити шта се догодило. Било је то разарајуће за све. Ово што ја кажем, исто могу рећи Хрват или Босанац. Проживели смо лудило историје", нагласио је Михајловић.

Он је подсетио да је рођен у Вуковару.

"Вуковар је за мене био најлепши град на свету. Затим је постао симбол рата. Након рата сам дошао у Вуковар. Нисам се могао оријентисати. Само скелети зграда, нагомилани за стварање ровова. Птице нису летеле. Није било ни пса на улицама. Био је то град духова."

"Имам снажан карактер. Србин сам од главе до пете, са свим врлинама и манама мог поносног народа. Знам признати и своје грешке, знам дати и примити извињење и увек сам спреман за дијалог. Сматрају да сам тврд човек. То је истина. И боље да ме не провоцирају. Али и човек с мудима може бити дирнут. Кад сам први пут дошао у Међугорје, плакао сам као дете, нисам могао зауставити сузе. Осетио сам се јачим. Више сам био тај дан човек него икада у животу", испричао је Михајловић.

Михајловић је говорио и о првој утакмици између Хрватске и Југославије након рата.

"Играла се узвратна утакмица у Загребу. Те смо вечери изборили пласман на Еуро 2000. Завршило је 2:2, а ја сам асистирао за оба гола. Новине у Србији дале су ми оцену 10", рекао је Михајловић.

(Фонет)